

РЕШЕНИЕ

№ 3864

гр. София, 26.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 27.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3595** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 8, ал. 4 от Закона за достъп и Р. на Д. и за О. на П. на Б. Г. К. Д. С. и Р. С. на Б. Н. А. (ЗДРОПБГДСРСБНА).

Образувано е по жалба от Г. П. С. срещу решение № 125/14.04.2010 г. на Комисията за Р. на Д. и за О. на П. на Б. Г. К. Д. С. и Р. С. на Б. Н. А. (КРДОПБГДСРСБНА). В жалбата се поддържа, че актът е постановен в противоречие с материалноправни норми - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. Жалбоподателят твърди, че по никакъв начин не е бил вербуван за агент на ДС, никога не е осъществявал дейност като агент и не е предоставял материали и информация като такъв. Иска се отмяната на решението.

Ответникът - КРДОПБГДСРСБНА изразява становище за неоснователност на жалбата, административният акт е законосъобразен, издаден в съответствие с материалния закон, при спазване на административнопроизводствените правила за издаването му и в съответствие с целта на закона. Излага съображения, че Комисията няма задължение да изследва Д. и да установява дали действително е извършвана реална дейност.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорения административен акт и на посоченото в

жалбата основание по чл. 146, т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

С решение № 125/14.04.2010 г. на КРДОПБГДСРСБНА е установена и обявена П. К. органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА на жалбоподателя в производството пред настоящата инстанция Г. П. С.. В решението са посочени трите имена на служителя, който го е вербувал и ръководилия го служител Н П. Х.; дата на вербовката – 06.04.1991 г. и на регистрация – 11.04.1991 г.; структурите, в които е осъществявано сътрудничеството – ДС, ВКР-отделение 06; качеството, в което е осъществявано сътрудничеството - агент, псевдоним – Виктор; Д., въз основа на които е установена принадлежността К. органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. Като доказателства в производството пред настоящата инстанция са приобщени и Д., въз основа на които е установена принадлежността на жалбоподателя К. органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, а именно картон обр. 4, рег. бланка; л.д. рег. № 2151; предложение относно вербовка от 18.02.1991 г., рапорт относно вербовката на агент от 09.04.1991 г., рапорти за проведени срещи на 23.05, 12.06, 16.07, 30.07 и 09.09.1991 г.

В съдебното производство, като доказателство от жалбоподателя бяха ангажирани свидетелски показания на св. Н П. Х.. От неговите показания се установи, че е познавал Г. С. от 1990 г. Поделението, в което е служил жалбоподателят преминало от тогавашното Управление „Безопасност и охрана” К. Вътрешни войски, за което Х. е отговарял по линия на военното контраразузнаване. Свидетелят заяви, че е съставил досието за агент за С. и рапортите в него без негово знание, по съображения които тогавашната обстановка налагала. Срещите, описани в рапортите по преписката не са се осъществявали. Х. е съставил всички необходими документи и рапортите, за да прикрие други източници.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Видно от представеното по делото копие от известие за доставяне, оспореното решение е връчено на Г. С. на 15.04.2010 г., а настоящата жалба е изпратена по пощата на 03.05.2010 г., следователно е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбата е подадена от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 1, ал. 2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, обявяването на П. на Б. Г., заемащи публични длъжности или извършващи публични дейности К. органите по чл. 1 (органите на Д. С. и на Р. С. на Б. Н. А., включително на техните предшественици и правоприменици) се извършва при условията и по реда на този закон. Следователно, първото изискване за обосноваване приложимостта на посочената разпоредба е лицето да заема публична длъжност или пък да извършва публични дейности. Съгласно чл. 26, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, установяване на П. К. органите по ал. 1 е задължително

за лица, заемали публични длъжности от 10 ноември 1989 г. до влизането в сила на този закон и за лица, заемащи публични длъжности или извършващи публична дейност К. деня на влизане в сила на този закон. Съгласно чл. 3, ал. 1, т. 14 от закона, публични длъжности са главният секретар, генералните директори, заместник генералните директори, главните директори, заместник главните директори, директорите, заместник-директорите, началниците на районните полицейски управления, началниците на отдели и началниците на сектори в Министерството на вътрешните работи. Видно от Списъка на лицата, заемали и заемащи публични длъжности в МВР през периода от 10.11.1989 г. до 22.06.2007 г., предоставен на Комисията с писмо изх. № I-1090/02.07.2007 г. на министъра на вътрешните работи, жалбоподателят е заемал длъжността „Началник на сектор” от 01.09.2006 г. (обстоятелство, което не е оспорено от жалбоподателя). Предвид вмененото й задължение по чл. 26, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, комисията в изпълнение на същото е предприела действия и извършване на проверка по отношение установяване на П. на жалбоподателя К. органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

В съответствие с чл. 2 от закона комисията е обявила принадлежността К. органите по чл. 1 съобразно източниците на информация по чл. 2, т. 2 от закона. Обстоятелството на П. К. органите по чл. 1 в съответствие с чл. 24, вр. чл. 25, т. 3 от закона е установено от представените в настоящото производство картон обр. 4, рег. бланка; л.д. рег. № 2151; предложение относно вербовка от 18.02.1991 г., рапорт относно вербовката на агент от 09.04.1991 г., рапорти за проведени срещи на 23.05, 12.06, 16.07, 30.07 и 09.09.1991 г.

Решението на комисията съдържа данните по чл. 29, ал. 2, т. 2 от закона, а именно трите имена на лицето, дата и място на раждане, имената на вербувалия го и ръководилия го служител, структурите, в които е осъществявано сътрудничеството, качеството, в което е осъществявано сътрудничеството, използваните псевдоними, Д., въз основа на които е установена принадлежността К. органите по чл. 1. От приложеното копие на регистрационна бланка е видно, че Г. П. С. е регистриран като „агент” с псевдоним „Виктор”, датата на вербовка е 11.04.1991 г., което е видно от картон обр. 4 на жалбоподателя. По този начин се установява неговата П. К. органите по чл. 1 от закона като агент. Съгласно § 1, т. 4 от допълнителните разпоредби на закона секретни сътрудници са Б. Г., оказвали негласна помощ на органите по чл. 1 в качеството на резиденти, агенти, съдържатели на явочни квартири, съдържатели на секретни (конспиративни) квартири, осведомители, доверени лица и информатори.

Оспореният административен акт е издаден и от компетентен орган КРДОПБГДСРСБНА. (подписано е от всичките членове на комисията), в същия е посочено и правното основание за издаването му - чл. 26, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, решението съдържа и реквизитите по чл. 29, ал. 2, т. 2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. Следва да се отбележи, че в процесното административно производство органът упражнява правомощията си при

условията на обвързана компетентност, т. е. без възможност за избор и свободна преценка между два и повече нормативно допустими правни резултата. След като изискващите се по чл. 25, ал. 1, т. 3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА предпоставки са налице по отношение на проверяваното лице, то за комисията не съществува друга възможност, освен да обяви принадлежността му К. ДС, което в случая е и сторила. При това положение, с оглед доказаното от административния орган по правилата на чл. 170, ал. 1 от АПК изпълнение на условията, предвидени в хипотезата на приложимата материална норма, решението на комисията е материално законосъобразно и съответно на целта, заложена в специалния закон.

Следователно, при издаването на обжалваното решение не са били допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, същото е мотивирано - в обстоятелствената му част има позоваване на правнорелевантните факти, а установяващите ги доказателства са приложени К. административната преписка, издаден е от компетентен орган. По изложените съображения оспореният административен акт е законосъобразен, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд С. – град, Първо отделение, 18 –ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. П. С. срещу решение № 125/14.04.2010 г. на Комисията за Р. на Д. и за О. на П. на Б. Г. К. Д. С. и Р. С. на Б. Н. А., като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: